

בְּחִפְזָה חֲנִיכָה לְקַחָה אוֹתָנוּ סְבֵתָה לְהוֹפְעָה. אוֹתָנוּ – הַפְּנִינָה אֵלַי וְאֵל אַחוֹתַי הַקְּטָנָה מִמֵּי בְּשָׁנֵתַיִם. נִסְעֵנוּ לְמַרְכָּז הַפִּיס בְּאֶלְעָד, וּכְשֶׁהִגַּעְנוּ, רָאִינוּ יְלָדוֹת וּמִבְּגָרוֹת רַבּוֹת. "חָשׁוּב לָתֵת יָדַיִם," אָמְרָה סְבֵתָה, "כִּי שְׁלֵא נִלְךְ לְאֲבוּד." "מָה פִּתְאֵם נִלְךְ לְאֲבוּד," אָמְרָה אַחוֹתַי, "אֲנִחְנוּ כִּבֵּר גְּדוּלוֹת!" וְעִזְבָה אֶת הַיָּדַיִם שֶׁל סְבֵתָה. נִכְנָסְנוּ לְאוּלָם, שֶׁהָיָה מוּאָר בְּאוֹרוֹת צְבָעוֹנִיִּים. הַמּוֹן יְלָדוֹת מְחֵאוּ פְּפִים בְּהִתְלַהֲבוֹת. סְבֵתָה הִחְזִיקָה אֶת יָדַי בְּחִזְקָה וְהִתְקַדְמָה בְּרִיצָה אַחֲרַי אַחוֹתַי, שֶׁהִחְלִיטָה לְלַכֵּת לְבִדָּה. מִכָּל הַכּוֹוֹנִים דָּחֲפוּ אוֹתַי, אֲבָל יָדַעְתִּי שֶׁסְבֵתָה לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי. פִּתְאֵם נַעֲשֶׂה חֲשׂוֹךְ בְּאוּלָם, וְאַחֲר־כֵּן נִדְּלְקוּ הָאוֹרוֹת עַל הַבָּמָה. לָרַגַע נַעֲצָרָה סְבֵתָה וְהִחְלָה צוֹעֵקֶת: "רוֹתִי! רוֹתִי!" זֶה שָׁמָּה שֶׁל אַחוֹתַי. רוֹתִי נַעֲלָמָה בֵּין כָּל הַיְלָדַיִם וְהַהוֹרִים. אֲנִי רָצִיתִי לְבָבוֹת, אֲבָל פְּחֻדַּתִּי מִסְבֵתָה. כָּל מֵינֵי אֲנָשִׁים נִסּוּ לַעֲזֹר לָנוּ לְמִצָּא אֶת רוֹתִי. רָצִיתִי כִּבֵּר לְשִׁבֵת וְלִרְאוֹת אֶת הַמוֹפֵעַ, אֲבָל רוֹתִי לֹא נִמְצְאָה. "מָה יְהִי עִם רוֹתִי?" חֲשַׁבְתִּי שְׁאוּלֵי לֹא נִמְצְאָה אוֹתָהּ. "אֵל תִּדְאָגִי, נִמְצְאָה אוֹתָהּ!" אָמְרָה סְבֵתָה. הִיא, כִּנְרָאָה, רָצְתָה לְעוֹדֵד אוֹתִי וְגַם אֶת עֲצָמָה, וְחֲשָׁבָה עַל אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁאֲנִי חֲשַׁבְתִּי עֲלָיו. רָצְנוּ מִמְקוֹם לְמְקוֹם. הָיָה לִי חֵם. רָצִיתִי לְשִׁתוֹת וּבְעֵקֶר רָצִיתִי הַבִּיתָה. אֵינְנִי זוֹכֶרֶת כָּלוּם מִהַמוֹפֵעַ. שִׁמְעֵתִי מְחִיאוֹת כְּפִיִּים. רָאִיתִי אֶת סְבֵתָה וְאֶת רוֹתִי מִתְחַבְּקוֹת וּבוֹכוֹת, וּכְשֶׁקָּמְתִי בַּבֶּקֶר, שָׁאַלָה אִמָּא: "אֵיזָה שִׁיר אָהַבְתְּ בְּיוֹתֵר?"

(כְּתִיבָה תִּלְמִידָה)